

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 311



Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

61e jaargang
3 september 2018

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2018/C 311/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2018/C 311/02	Zaak C-162/18 P: Hogere voorziening ingesteld op 28 februari 2018 door Wenger SA tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 23 januari 2018 in zaak T-869/16, Wenger/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie	2
2018/C 311/03	Zaak C-276/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 24 april 2018 — KrakVet Marek Batko sp. k. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 311/04	Zaak C-323/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 16 mei 2018 — Tesco-Global Áruházak Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	4
2018/C 311/05	Zaak C-361/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Járásbíróság (Hongarije) op 5 juni 2018 — Weil Ágnes / Gulácsi Géza	5
2018/C 311/06	Zaak C-362/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Székesfehérvári Törvényszék (Hongarije) op 5 juni 2018 — Hochtief AG / Fővárosi Törvényszék	6

NL

2018/C 311/07	Zaak C-404/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank Antwerpen (België) op 19 juni 2018 — Jamina Hakelbracht, Tine Vandebon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen tegen WTG Retail BVBA	8
2018/C 311/08	Zaak C-406/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Hongarije) op 20 juni 2018 — PG / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	8
2018/C 311/09	Zaak C-414/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 22 juni 2018 — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo / Banca d'Italia	9
2018/C 311/10	Zaak C-422/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Milano (Italië) op 28 juni 2018 — FR / Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano	10
2018/C 311/11	Zaak C-424/18: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Italië) op 27 juni 2018 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde”/Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto	10
Gerecht		
2018/C 311/12	Zaak T-356/15: Arrest van het Gerecht van 12 juli 2018 — Oostenrijk/Commissie [„Staatssteun — Door het Verenigd Koninkrijk voorgenomen steun ten behoeve van eenheid C van de kerncentrale van Hinkley Point — Contract for difference, ministeriële goedkeuring en kredietgarantie — Besluit tot verenigbaarverklaring van de steun met de interne markt — Artikel 107, lid 3, onder c), VWEU — Doelstelling van algemeen belang — Bevordering van kernenergie — Noodzakelijkheid van overheidsinterventie — Mededeling betreffende garanties — Bepalen van het steunelement — Evenredigheid — Investeringssteun — Exploitatiesteun — Recht om opmerkingen in te dienen — Procedure tot plaatsing van overheidsopdrachten — Motiveringsplicht”]	12
2018/C 311/13	Zaak T-774/16: Arrest van het Gerecht van 12 juli 2018 — Consejo Regulador del Cava/EUIPO — Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN) [„Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk CAVE DE TAIN — Oudere oorsprongsbenaming „cava” — Begrip „voorstelling” van een beschermde oorsprongsbenaming — Artikel 103, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 1308/2013”]	13
2018/C 311/14	Zaak T-377/18: Beroep ingesteld op 20 juni 2018 — Intercept Pharma en Intercept Pharmaceuticals/EMA	13
2018/C 311/15	Zaak T-406/18: Beroep ingesteld op 3 juli 2018 — de Volksbank/GAR	14
2018/C 311/16	Zaak T-442/18: Beroep ingesteld op 18 juli 2018 — Aeris Invest/ECB	15
2018/C 311/17	Zaak T-443/18: Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Vogue Peek & Cloppenburg)	17
2018/C 311/18	Zaak T-444/18: Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	17
2018/C 311/19	Zaak T-445/18: Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	18
2018/C 311/20	Zaak T-446/18: Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)	19
2018/C 311/21	Zaak T-449/18: Beroep ingesteld op 19 juli 2018 — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Weergave van een achthoek)	20
2018/C 311/22	Zaak T-564/17: Beschikking van het Gerecht van 3 juli 2018 — So/Raad en Commissie	20
2018/C 311/23	Zaak T-568/17: Beschikking van het Gerecht van 3 juli 2018 — Korea National Insurance Corporation / Raad en Commissie	21

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2018/C 311/01)

Laatste publicatie

PB C 301 van 27.8.2018

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 294 van 20.8.2018

PB C 285 van 13.8.2018

PB C 276 van 6.8.2018

PB C 268 van 30.7.2018

PB C 259 van 23.7.2018

PB C 249 van 16.7.2018

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Hogere voorziening ingesteld op 28 februari 2018 door Wenger SA tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 23 januari 2018 in zaak T-869/16, Wenger/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

(Zaak C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Wenger SA (vertegenwoordiger: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Swiggear Sàrl

Bij beschikking van 5 juli 2018 heeft het Hof van Justitie (Zevende kamer) beslist dat op de hogere voorziening niet hoeft te worden beslist.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 24 april 2018 — KrakVet Marek Batko sp. k. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-276/18)

(2018/C 311/03)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: KrakVet Marek Batko sp. k.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de doelstellingen van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (¹) [(„btw-richtlijn“)], inzonderheid de vereisten inzake het voorkomen van bevoegdheidsconflicten tussen de lidstaten en van dubbele belastingheffing, zoals bedoeld in de overwegingen 17 en 62, en verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad [van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde] (²), inzonderheid de overwegingen 5, 7 en 8 en de artikelen 28 tot en met 30, aldus worden uitgelegd dat deze in de weg staan aan een praktijk van een belastingdienst van een lidstaat die leidt tot dubbele belastingheffing van de belastingplichtige door een transactie een kwalificatie toe te kennen die afwijkt zowel van de juridische uitlegging van dezelfde transactie en dezelfde feiten door de belastingdienst van een andere lidstaat als van het antwoord op een bindende vraag dat deze laatste belastingdienst heeft verstrekt op grond van die uitlegging, alsook van de bevestigende conclusie met betrekking tot beide waartoe de genoemde belastingdienst is gekomen in de uitgevoerde belastinginspectie?

- 2) Kan de belastingdienst van een lidstaat, indien uit het antwoord op de eerste vraag blijkt dat deze praktijk niet strijdig is met het [Unierecht], rekening houdend met [de btw-richtlijn] en het Unierecht, eenzijdig een belastingplicht vaststellen, zonder in aanmerking te nemen dat de belastingdienst van een andere lidstaat reeds meerdere keren, eerst op verzoek van de belastingplichtige en daarna in zijn besluiten op grond van een inspectie, de overeenstemming van het handelen van deze belastingplichtige met het Unierecht heeft bevestigd?

Of moeten de belastingdiensten van beide lidstaten samenwerken en tot overeenstemming komen, om te voldoen aan het beginsel van fiscale neutraliteit en om dubbele belastingheffing te voorkomen, opdat de belastingplichtige slechts in een van die landen [btw] hoeft te betalen?

- 3) Moeten, indien uit het antwoord op de tweede vraag blijkt dat de belastingdienst van een lidstaat de fiscale kwalificatie eenzijdig kan wijzigen, de bepalingen van [de btw-richtlijn] aldus worden uitgelegd dat de belastingdienst van een tweede lidstaat verplicht is de belasting die door deze dienst is vastgesteld in het antwoord op een bindende vraag, en die is betaald over een periode die is afgesloten met een inspectie, terug te geven aan de btw-plichtige, om op die wijze zowel het voorkomen van dubbele belastingheffing als de inachtneming van het beginsel van fiscale neutraliteit te waarborgen?

- 4) Hoe moet de zinsnede in de eerste zin van lid 1 van artikel 33 van [de btw-richtlijn], volgens welke het vervoer wordt uitgevoerd „door of voor rekening van de leverancier”, worden uitgelegd? Omvat deze zinsnede de situatie waarin de belastingplichtige, als verkoper op een onlineverkoopplatform, de koper de mogelijkheid biedt om een overeenkomst te sluiten met een logistiekonderneming waarmee genoemde verkoper samenwerkt in het kader van verscheidene verkooptransacties, wanneer de koper ook vrij kan kiezen voor een andere vervoerder dan de voorgestelde en de koper en de vervoerder de vervoersovereenkomst sluiten zonder tussenkomst van de verkoper?

Is het voor uitleggingsdoeleinden relevant — inzonderheid rekening houdend met het rechtszekerheidsbeginsel — dat de lidstaten de wetgeving tot omzetting van genoemde bepaling van [de btw-richtlijn] vóór 2021 moeten wijzigen, zodat artikel 33, lid 1, van deze richtlijn ook moet worden toegepast in geval van indirecte samenwerking bij de keuze van de vervoerder?

- 5) Moet het Unierecht, met name [de btw-richtlijn], aldus worden uitgelegd dat de hieronder beschreven feiten, als geheel of afzonderlijk, relevant zijn voor de beoordeling of de belastingplichtige, teneinde artikel 33 van [de btw-richtlijn] te omzeilen en zich bijgevolg schuldig te maken aan misbruik van recht, juridische betrekkingen heeft gevormd tussen de onafhankelijke ondernemingen die de levering, de verzending of het vervoer van de goederen uitvoeren, waarmee hij beoogt gebruik te maken van de omstandigheid dat de btw-druk in de andere lidstaat lager is[,] [en waarbij]

5.1) de logistiekonderneming die het vervoer uitvoert banden heeft met de belastingplichtige en, behalve vervoersdiensten, ook andere diensten verricht voor de belastingplichtige[,] [terwijl]

- 5.2) de klant te allen tijde kan afzien van de keuze die de belastingplichtige hem voorstelt — namelijk dat de logistiekonderneming waarmee de belastingplichtige een contractuele relatie onderhoudt, wordt belast met het vervoer — en het vervoer kan toevertrouwen aan een andere vervoerder of de goederen zelf kan ophalen?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2010, L 268, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 16 mei 2018 — Tesco-Global Áruházak Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-323/18)

(2018/C 311/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met de bepalingen van het VWEU inzake het non-discriminatiebeginsel (artikelen 18 en 26 VWEU), het beginsel van vrijheid van vestiging (artikel 49 VWEU), het beginsel van gelijke behandeling (artikel 54 VWEU), het beginsel van gelijkheid van de financiële deelnemingen in het kapitaal van vennootschappen in de zin van artikel 54 VWEU (artikel 55 VWEU), het beginsel van het vrij verrichten van diensten (artikel 56 VWEU), het beginsel van het vrije kapitaalverkeer (artikelen 63 en 65 VWEU) en het beginsel van gelijkheid inzake heffing van belastingen op ondernemingen (artikel 110 VWEU) dat belastingplichtigen met een buitenlandse eigenaar die hun detailhandelsactiviteiten in vestigingen uitoefenen en binnen één vennootschap meerdere vestigingen exploiteren, feitelijk in de hoogste schijf van een sterk progressieve tariefstructuur bijzondere belasting moeten betalen, terwijl belastingplichtigen met binnenlandse eigenaren die hun activiteiten onder een uniform bedrijfseembleem volgens het franchisesysteem, maar per vestiging doorgaans als afzonderlijke ondernemingen uitoefenen, feitelijk in de belastingvrije schijf zijn ingedeeld of onder een van de daaropvolgende lage belastingtarieven vallen, met als gevolg dat het aandeel in de totale belastingopbrengst van de vennootschappen met buitenlandse eigenaren aanzienlijk hoger is dan het aandeel van de vennootschappen die in handen zijn van binnenlandse eigenaren?
- 2) Is het verenigbaar met de bepalingen van het VWEU betreffende onrechtmatig verleende staatssteun (artikel 107, lid 1, VWEU) dat belastingplichtigen die hun detailhandelsactiviteiten in vestigingen uitoefenen en binnen één vennootschap meerdere vestigingen exploiteren, feitelijk in de hoogste schijf van een sterk progressieve tariefstructuur bijzondere belasting moeten betalen, terwijl hun directe concurrenten met binnenlandse eigenaren die hun activiteiten onder een uniform bedrijfseembleem volgens het franchisesysteem, maar per vestiging doorgaans als afzonderlijke ondernemingen uitoefenen, feitelijk in de belastingvrije schijf zijn ingedeeld of onder een van de daaropvolgende lage belastingtarieven vallen, met als gevolg dat het aandeel in de totale belastingopbrengst van de vennootschappen met buitenlandse eigenaren aanzienlijk hoger is dan het aandeel van de vennootschappen die in handen zijn van binnenlandse eigenaren?

- 3) Dienen artikel 107 en artikel 108, lid 3, VWEU aldus te worden uitgelegd dat ze betrekking hebben op een belastingmaatregel die in nauw verband staat met de, uit de opbrengst van dezelfde belastingmaatregel gefinancierde — als staatssteun aan te merken — belastingvrijstelling, doordat de wetgever vóór de invoering van de bijzondere belasting voor de detailhandel (op basis van de omzet van de marktdeelnemers) het bedrag aan verwachte begrotingsontvangsten heeft vastgesteld, niet door invoering van een algemeen belastingtarief, maar door toepassing van belastingtarieven die progressief zijn naargelang van de omzet, zulks met de vooropgezette doelstelling om een deel van die marktdeelnemers belastingvrijstelling te verlenen?
- 4) Is de rechtshandhavingspraktijk van een lidstaat waarbij het gedurende de ambtshalve verrichte belastingcontrole of gedurende de daaropvolgende gerechtelijke procedure — in weerwil van het doeltreffendheidsbeginsel en de verplichting om onverenigbare nationaalrechtelijke bepalingen buiten toepassing te laten — niet mogelijk is om een verzoek in te dienen tot teruggaaf van belasting betaald op grond van een regel van nationaal fiscaal recht die in strijd is met het Unierecht, omdat de belastingdienst of de rechter de strijdigheid met het Unierecht uitsluitend onderzoekt in een bijzondere procedure die wordt ingeleid op verzoek en enkel vóór de aanvang van de ambtshalve procedure, terwijl met betrekking tot belasting die in strijd met het nationale recht is betaald, niets zich verzet tegen indiening van een verzoek tot teruggaaf in het kader van een administratieve of een gerechtelijke procedure, verenigbaar met het beginsel van gelijkwaardigheid van procedures en met de beginselen van doeltreffendheid en voorrang van het Unierecht?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Járásbíróság (Hongarije) op
5 juni 2018 — Weil Ágnes / Gulácsi Géza**

(Zaak C-361/18)

(2018/C 311/05)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szekszárdi Járásbíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Weil Ágnes

Verwerende partij: Gulácsi Géza

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 53 van verordening (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het gerecht van de lidstaat dat de beslissing heeft genomen het in dat artikel bedoelde certificaat van die beslissing op verzoek automatisch moet afgeven, zonder te onderzoeken of de beslissing onder de werkingssfeer van verordening (EU) nr. 1215/2012 valt?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 1, lid 2, onder a), van verordening (EU) nr. 1215/2012 dan aldus worden uitgelegd dat een vordering tot terugbetaling tussen partners in een ongeregistreerd levenspartnerschap valt onder de vermogensrechtelijke regelingen met betrekking tot relatievormen die (rechts-)gevolgen hebben die vergelijkbaar zijn met die van het huwelijk?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2012, L 351, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Székesfehérvári Törvényszék (Hongarije)
op 5 juni 2018 — Hochtief AG / Fővárosi Törvényszék**

(Zaak C-362/18)

(2018/C 311/06)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Székesfehérvári Törvényszék (rechter Székesfehérvár, Hongarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hochtief AG

Verwerende partij: Fővárosi Törvényszék (rechter voor de agglomeratie Boedapest, Hongarije)

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de basisbeginselen en -regels van het Unierecht (in het bijzonder artikel 4, lid 3, VEU en het vereiste van een uniforme uitlegging), zoals uitgelegd door het Hof, met name in het arrest in de zaak Köbler, aldus worden uitgelegd dat de vaststelling van aansprakelijkheid van het gerecht van een lidstaat dat in laatste instantie uitspraak doet middels een vonnis dat in strijd is met het Unierecht, uitsluitend kan worden gebaseerd op nationaal recht of op de criteria die zijn vastgesteld door de nationale wetgeving? Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord, moeten dan de basisbeginselen en -regels van het Unierecht, met name de drie criteria die door het Hof zijn vastgelegd in het arrest Köbler om de aansprakelijkheid van de „staat” vast te stellen, aldus worden uitgelegd, dat de vraag of is voldaan aan de vereisten voor de aansprakelijkheid van de lidstaat wegens overtreding van het Unierecht door de gerechten van die staat, moet worden beoordeeld op basis van nationaal recht?
- 2) Moeten de basisbeginselen en -regels van het Unierecht (in het bijzonder artikel 4, lid 3, VEU en het vereiste van een daadwerkelijke rechtsbescherming), en met name de arresten van het Hof inzake aansprakelijkheid van de lidstaat die zijn uitgesproken in, onder meer, de zaken Francovich e.a., Brasserie du pêcheur en Factortame, en Köbler, aldus worden uitgelegd dat het gezag van gewijsde van met het Unierecht strijdige beslissingen middels welke de gerechten van de lidstaat in laatste instantie uitspraak doen, de vaststelling dat de lidstaat aansprakelijk is voor schade uitsluit?
- 3) Moeten de beginselen van „doeltreffendheid” en „gelijkwaardigheid” die zijn vervat in de richtlijnen 89/665/EG⁽¹⁾, 92/13/EG⁽²⁾ en 2007/66/EG⁽³⁾ en de arresten van het Hof Kühne & Heitz, Kapferer, Impresa Pizzarotti, en Transportes Urbanos y Servicios Generales aldus worden uitgelegd dat de partij zich in het kader van een herzieningsprocedure niet meer kan beroepen op de vaststellingen van het Hof in een arrest dat is gewezen naar aanleiding van een prejudiciële verwijzingsprocedure die is ingeleid door de rechter die in tweede aanleg van het hoofdgeding kennis heeft genomen, omdat die vaststellingen in het hoofdgeding niet in aanmerking zijn genomen, met name in het geval waarin het gerecht van de lidstaat dat in hoogste instantie kennisneemt van de zaak, het cassatieberoep tegen de in het hoofdgeding gegeven beslissing heeft verworpen op grond dat de partij de vaststellingen in het arrest van het Hof niet tijdig heeft aangevoerd?
- 4) Moeten de in de derde vraag vermelde richtlijnen, de rechtspraak van het Hof die met name voortvloeit uit de arresten Impresa Pizzarotti (C-213/13), Kapferer (C-234/04), Kühne & Heitz (C-453/00), en Transportes Urbanos y Servicios Generales (C-118/08) — met betrekking tot de ontvankelijkheid van het verzoek tot herziening –, en de basisbeginselen die het Hof heeft vastgesteld in de zaken C-470/99, C-327/00 en C-241/06 — met betrekking tot de in het nationale recht gestelde termijnen voor beroepsprocedures inzake openbare aanbestedingen –, aldus worden uitgelegd dat de nationale rechters correct handelen wanneer zij het arrest van het Hof dat op verzoek van de rechter in tweede aanleg in het kader van de bij hem aanhangige procedure is uitgesproken of een arrest van het Hof waarvan de versie in de officiële taal van de lidstaat pas beschikbaar was ten tijde van de tweede aanleg, buiten beschouwing laten omdat de partij zich er in de procedure in tweede aanleg tardief op heeft beroepen, en wanneer zij het verzoek tot herziening dat die partij heeft ingediend onder verwijzing naar arresten van het Hof waarop zij zich had beroepen, maar die niet in overweging zijn genomen, en naar voor die arresten relevante feiten, desalniettemin niet-ontvankelijk verklaren?

- 5) Moeten de in de derde vraag vermelde richtlijnen en de rechtspraak van het Hof die met name voortvloeit uit de arresten *Impresa Pizzarotti* (C-213/13), *Kapferer* (C-234/04), *Kühne & Heitz* (C-453/00), en *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08) aldus worden uitgelegd dat in een geval waarin de gedingpartij verwijst naar het arrest van het Hof in de zaak *Kempton* (C-2/06) — volgens hetwelk een partij de arresten van het Hof niet hoeft aan te voeren aangezien de rechter deze ambtshalve moet toepassen — de nationale rechters correct handelen wanneer zij op basis van de nationale procesregels en in strijd met het arrest [*Kempton*] arresten van het Hof buiten beschouwing laten, zodat dat feit zelfs niet wordt vermeld in de beslissing die de procedure beëindigt of in de motivering daarvan, en wanneer zij het verzoek tot herziening dat die partij heeft ingediend onder verwijzing naar arresten van het Hof waarop zij zich had beroepen, maar die niet in overweging zijn genomen, en naar voor die arresten relevante feiten, desalniettemin niet-ontvankelijk verklaren?
- 6) Moet het vereiste van voldoende gekwalificeerde schending dat is neergelegd in de arresten *Köbler* en *Traghetti del Mediterraneo*, aldus worden uitgelegd dat van een dergelijke schending geen sprake is wanneer de rechter die in laatste instantie uitspraak doet een verzoek tot herziening niet-ontvankelijk verklaart en daarbij openlijk in strijd handelt met vaste rechtspraak van het Hof, die zeer gedetailleerd is aangehaald — zelfs onder verwijzing naar verschillende juridische adviezen —, zonder aan die rechtspraak te refereren en zonder zijn beslissing enigszins te motiveren in het licht van het Unierecht, en wanneer hij duidelijk evenmin de noodzaak onderzoekt of vermeldt om bij het Hof een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen, ondanks het feit dat ter rechtvaardiging van deze noodzaak de relevante rechtspraak van het Hof eveneens zeer gedetailleerd is aangehaald? Moet de nationale rechter, gelet op het arrest van het Hof *CILFIT* (C-283/81), zijn beslissing motiveren wanneer hij in afwijking van de bindende juridische uitlegging door het Hof een verzoek tot herziening niet-ontvankelijk verklaart en zonder motivering weigert dienaangaande een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen?
- 7) Moeten de beginselen van daadwerkelijke rechtsbescherming en van gelijkwaardigheid, neergelegd in artikel 19 en artikel 4, lid 3, VEU, de vrijheid van vestiging en van dienstverlening, neergelegd in artikel 49 VWEU, en richtlijn 93/37/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, alsook de richtlijnen 89/665/EEG, 92/13/EEG en 2007/66/EG, aldus worden uitgelegd dat zij [zich er niet tegen verzetten] dat de bevoegde autoriteiten en gerechten, duidelijk in strijd met het toepasselijke Unierecht, het ene na het andere beroep verwerpen dat verzoekster tegen de uitsluiting van haar deelneming aan een aanbestedingsprocedure heeft ingesteld, voor welke beroepen in voorkomend geval meerdere documenten moeten worden opgesteld, waarmee een aanzienlijke investering in tijd en geld is gemoeid, of moet worden deelgenomen aan hoorzittingen, en dat de relevante regelgeving, ofschoon vaststaat dat theoretisch de mogelijkheid bestaat de aansprakelijkheid vast te stellen voor in de uitoefening van de rechtsprekende functie veroorzaakte schade, verzoekster de mogelijkheid ontnemt om bij de rechter vergoeding te eisen voor de schade die is geleden als gevolg van de onwettige maatregelen?
- 8) Moeten de beginselen die zijn ontwikkeld in de arresten *Köbler*, *Traghetti del Mediterraneo* en *San Giorgio* aldus worden uitgelegd dat geen vergoeding kan worden toegekend voor schade die is veroorzaakt door het feit dat, in strijd met de vaste rechtspraak van het Hof, het gerecht van de lidstaat dat in laatste instantie uitspraak doet de door de partij tijdig gevraagde herziening, in het kader waarvan deze vergoeding had kunnen eisen voor de veroorzaakte kosten, niet-ontvankelijk heeft verklaard?
- 9) Indien een herzieningsprocedure krachtens nationaal recht ontvankelijk moet worden verklaard, gelet op een nieuwe beslissing van het grondwettelijk hof en met het oog op het herstel van de grondwettigheid, moet overeenkomstig het beginsel van gelijkwaardigheid en de inhoud van het arrest van het Hof in de zaak *Transportes Urbanos y Servicios Generales* (C-118/08) een herzieningsprocedure dan niet ook ontvankelijk worden verklaard in het geval dat in het hoofdgeding, op grond van de bepalingen van nationaal recht inzake procedurele termijnen, geen acht is geslagen op een vroeger arrest van het Hof in een andere zaak, een arrest van het Hof dat is uitgesproken op verzoek van de rechter in het hoofdgeding en voor die arresten relevante feiten?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB 1989, L 395, blz. 33).

⁽²⁾ Richtlijn van de Raad van 25 februari 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de communautaire voorschriften inzake de procedures voor het plaatsen van opdrachten door diensten die werkzaam zijn in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie (PB 1992, L 76, blz. 14).

⁽³⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot wijziging van de richtlijnen 89/665/EEG en 92/13/EEG van de Raad met betrekking tot de verhoging van de doeltreffendheid van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten (PB 2007, L 335, blz. 31).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Arbeidsrechtbank Antwerpen (België) op 19 juni 2018 — Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen tegen WTG Retail BVBA

(Zaak C-404/18)

(2018/C 311/07)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Verweerster: WTG Retail BVBA

Prejudiciële vraag

Moet het Unierecht en meer bepaalde artikel 24 van de richtlijn 2006/54/EG ⁽¹⁾ van 5 juli 2006 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep, in die zin worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling die de bescherming tegen represailles van personen die optreden als getuigen, uitsluitend verleent aan deze persoon die, in het kader van het onderzoek van een klacht, in een ondertekend en gedateerd document de feiten die ze zelf hebben gezien of gehoord en die betrekking hebben op de toestand die het voorwerp is van de klacht, ter kennis brengen van de persoon bij wie de klacht wordt ingediend of doordat zij optreden als een getuige in rechte?

⁽¹⁾ PB 2006, L 204, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije) op 20 juni 2018 — PG / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Zaak C-406/18)

(2018/C 311/08)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (bestuurs- en arbeidsrechter Boedapest, Hongarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PG

Verwerende partij: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (dienst immigratie en asiel, Hongarije)

Prejudiciële vragen

- 1) Kunnen artikel 47 van het Handvest van de grondrechten [van de Europese Unie] en artikel 31 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ (bekend als de „procedurerichtlijn”), in het licht van de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, aldus worden uitgelegd dat een lidstaat een doeltreffende voorziening in rechte kan waarborgen niettegenstaande dat de rechters van die lidstaat besluiten die in een asielprocedure zijn genomen, niet kunnen wijzigen, maar deze alleen nietig kunnen verklaren en een nieuwe procedure kunnen gelasten?

- 2) Kunnen artikel 47 van het Handvest van de grondrechten en artikel 31 van de procedurerichtlijn, eveneens in het licht van de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, aldus worden uitgelegd dat de wettelijke regeling van een lidstaat verenigbaar is met die bepalingen voor zover zij voorziet in één enkele dwingende termijn van in totaal 60 dagen voor gerechtelijke asielpcedures, ongeacht individuele omstandigheden en zonder rekening te houden met de specifieke kenmerken van de zaak of met eventuele problemen inzake bewijs?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB 2013, L 180, blz. 60).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 22 juni 2018 — Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo / Banca d'Italia

(Zaak C-414/18)

(2018/C 311/09)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Verwerende partij: Banca d'Italia

Prejudiciële vraag

Staat artikel 5, lid 1, inzonderheid onder a) en f), van verordening 2015/63 ⁽¹⁾, zoals uitgelegd tegen de achtergrond van de beginselen die te vinden zijn in deze verordening en in richtlijn 2014/59 ⁽²⁾, verordening 2014/806 ⁽³⁾ en artikel 120 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en op grond van de grondbeginselen van gelijke behandeling, non-discriminatie en evenredigheid als bedoeld in artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het verbod op dubbele bijdrageheffing, voor de berekening van de bijdragen als bedoeld in artikel 103, lid 2 van richtlijn 2014/59 eraan in de weg dat de regeling betreffende passiva binnen de groep ook wordt toegepast op een „de-factogroep” of zelfs indien sprake is van verwevenheid tussen een instelling en andere banken van eenzelfde systeem? Kan de gunstige behandeling die in artikel 5 aan de stimuleringsleningen wordt voorbehouden, tegen de achtergrond van bovengenoemde beginselen daarentegen naar analogie ook worden toegepast op de schulden van een zogeheten bank „van het tweede niveau” jegens andere banken van het systeem (van de Credito Cooperativo), of moet dit kenmerk van een instelling — die in concreto fungeert als centrale instelling binnen een groep van kleine met elkaar verweven en geïntegreerde banken, ook in de betrekkingen met de ECB en met de financiële markt — op grond van de geldende regeling tot gevolg hebben dat enige correcties worden aangebracht in de door de nationale afwikkelingsautoriteit bij de communautaire organen ingediende gegevens en bij de vaststelling van de bijdragen die de instelling aan het afwikkelingsfonds verschuldigd is op grond van haar werkelijke passiva en haar concrete risicoprofiel?

⁽¹⁾ Gedelegeerde verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014 tot aanvulling van richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van wat de vooraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen betreft (PB 2015, L 11, blz. 44).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van richtlijn 82/891/EEG van de Raad en richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2014, L 173, blz. 190).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB 2014, L 225, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Milano (Italië) op 28 juni 2018 — FR / Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

(Zaak C-422/18)

(2018/C 311/10)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Milano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FR

Verwerende partij: Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

Prejudiciële vraag

Moeten het beginsel van loyale samenwerking en het beginsel van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid van de rechterlijke bescherming als bedoeld in artikel 4, lid 3, en artikel 19, lid 1, VEU en artikel 47, leden 1 en 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsmede richtlijn 2013/32/EU⁽¹⁾ (inzonderheid de artikelen 22 en 46) aldus worden uitgelegd dat: a) het Unierecht gebiedt dat een rechtsmiddel, voor zover het nationale recht daarin voorziet voor procedures inzake de afwijzing van een verzoek om internationale bescherming, automatisch schorsende werking heeft?; b) zij in de weg staan aan een procedure als de Italiaanse (artikel 35 bis, lid 13, van wetsbesluit 25/2008, zoals gewijzigd bij wetgevend besluit 13/17, omgezet in wet 46/17), waarin de rechterlijke autoriteit die is aangezocht door de asielzoeker — wiens verzoek is afgewezen door de met het onderzoek van asielverzoeken belaste bestuursinstantie en door de rechter in eerste aanleg — voor de afwijzing van het verzoek tot opschorting van de negatieve beslissing uitsluitend rekening mag houden met de gegrondheid van de in cassatie aangevoerde middelen tegen de beslissing die is gegeven door dezelfde rechter als degene aan wie wordt verzocht om over de opschorting te beslissen, en niet met ernstige en onherstelbare schade?

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB 2013, L 180, blz. 60).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Italië) op 27 juni 2018 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde”/Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto

(Zaak C-424/18)

(2018/C 311/11)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale amministrativo regionale per il Veneto

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde”

Verwerende partijen: Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 10, onder h), en overweging 28 van richtlijn 2014/24/EU ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat
 - a) ambulancediensten met betrekking waartoe is vastgesteld dat de ambulance tijdens het vervoer wordt bestuurd door een hulpverlener en daarnaast ten minste één hulpverlener aan boord is met de kwalificaties en bevoegdheden die zijn verkregen doordat met succes een opleiding is gevolgd en een examen op het gebied van noodhulp is afgelegd, en
 - b) in de basiszorgniveaus voorziene vervoersdiensten die met noodhulpvoertuigen die worden verricht vallen onder de uitzondering van artikel 10, onder h), of daarentegen worden aangemerkt als diensten in de zin van de artikelen 74 tot en met 77 van deze richtlijn?
- 2) Moet richtlijn 2014/24 aldus worden uitgelegd dat hij in de weg staat aan een nationale regeling volgens welke
 - a) ambulancediensten met betrekking waartoe is vastgesteld dat de ambulance tijdens het vervoer wordt bestuurd door een hulpverlener en daarnaast ten minste één hulpverlener aan boord is met de kwalificaties en bevoegdheden die zijn verkregen doordat met succes een opleiding is gevolgd en een examen op het gebied van noodhulp is afgelegd, en
 - b) in de basiszorgniveaus voorziene vervoersdiensten die met noodhulpvoertuigen die worden verricht, ook indien er geen sprake is van een acuut noodgeval met prioriteit rechtstreeks worden gegund aan vrijwilligersorganisaties?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 12 juli 2018 — Oostenrijk/Commissie

(Zaak T-356/15) ⁽¹⁾

[„Staatssteun — Door het Verenigd Koninkrijk voorgenomen steun ten behoeve van eenheid C van de kerncentrale van Hinkley Point — Contract for difference, ministeriële goedkeuring en kredietgarantie — Besluit tot verenigbaarverklaring van de steun met de interne markt — Artikel 107, lid 3, onder c), VWEU — Doelstelling van algemeen belang — Bevordering van kernenergie — Noodzakelijkheid van overheidsinterventie — Mededeling betreffende garanties — Bepalen van het steunelement — Evenredigheid — Investeringssteun — Exploitatiesteun — Recht om opmerkingen in te dienen — Procedure tot plaatsing van overheidsopdrachten — Motiveringsplicht”]

(2018/C 311/12)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Pesendorfer en M. Klamert, vervolgens G. Hesse en M. Fruhmann, gemachtigden, bijgestaan door H. Kristoferitsch, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: É. Gippini Fournier, R. Sauer, T. Maxian Rusche en P. Němečková, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verzoekende partij: Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordigers: D. Holderer, gemachtigde, bijgestaan door P. Kinsch, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Vlácil, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: aanvankelijk G. de Bergues, D. Colas en J. Bousin, vervolgens D. Colas en J. Bousin, gemachtigden), Hongarije (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Fehér en M. Bóra, vervolgens B. Sonkodi, vervolgens A. Steiner, gemachtigden, bijgestaan door P. Nagy, advocaat, en ten slotte A. Steiner), Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde), Roemenië (vertegenwoordigers: aanvankelijk R. Radu en M. Bejenar, vervolgens M. Bejenar en C.-R. Cantâr, gemachtigden), Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: B. Ricziová, gemachtigde), en Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Brodie en S. Brandon, vervolgens C. Brodie, S. Simmons en M. Holt, vervolgens C. Brodie, S. Simmons en D. Robertson, vervolgens C. Brodie en D. Robertson, vervolgens C. Brodie en tenslotte C. Brodie en Z. Lavery, gemachtigden, bijgestaan door T. Johnston, barrister, en A. Robertson, QC)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit (EU) 2015/658 van de Commissie van 8 oktober 2014, betreffende steunmaatregel SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N) die het Verenigd Koninkrijk voornemens is ten uitvoer te leggen ten behoeve van eenheid C van de kerncentrale Hinkley Point (PB 2015, L 109, blz. 44), waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat deze steunmaatregel verenigbaar was met de interne markt in de zin van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU en de tenuitvoerlegging ervan heeft toegestaan.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in haar eigen kosten, alsmede in de kosten van de Europese Commissie.
- 3) De Tsjechische Republiek, de Franse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, de Republiek Polen, Roemenië, de Slowaakse Republiek en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland worden verwezen in hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 337 van 12.10.2015.

Arrest van het Gerecht van 12 juli 2018 — Consejo Regulador del Cava/EUIPO — Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)

(Zaak T-774/16) ⁽¹⁾

[„Uniemerik — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk CAVE DE TAIN — Oudere oorsprongsbenaming „cava” — Begrip„voorstelling” van een beschermde oorsprongsbenaming — Artikel 103, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 1308/2013”]

(2018/C 311/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Spanje) (vertegenwoordiger: C. Prat, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: E. Zaera Cuadrado en D. Walicka, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (Tain-L'Hermitage, Frankrijk) (vertegenwoordiger: J.-P. Stouls, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 5 september 2016 (zaak R 980/2015-4) inzake een nietigheidsprocedure tussen Consejo Regulador del Cava en Cave de Tain-l'Hermitage, union des propriétaires

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Consejo Regulador del Cava wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 6 van 9.1.2017.

Beroep ingesteld op 20 juni 2018 — Intercept Pharma en Intercept Pharmaceuticals/EMA

(Zaak T-377/18)

(2018/C 311/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Intercept Pharma Ltd (Bristol, Verenigd Koninkrijk) en Intercept Pharmaceuticals, Inc. (New York, New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos en H. Kerr-Peterson, Solicitors en F. Campbell, Barrister)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau (EMA)

Conclusies

- besluit ASK-40399, dat verweerder aan verzoeksters heeft meegedeeld op 15 mei 2018, om enkele documenten vrij te geven op grond van verordening (EG) nr. 1049/2001 nietig verklaren; en
- verweerder verwijzen in de juridische en overige kosten en uitgaven van verzoeksters in verband met deze zaak.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters twee middelen aan.

1. Eerste middel: verweerder heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat in de onderhavige zaak de uitzondering omtrent de bescherming van „gerechtelijke procedures” in artikel 4, lid 2, tweede streepje, van verordening nr. 1049/2001 niet van toepassing was, op grond dat het niet ging om een document dat was „opgesteld voor gerechtelijke procedures”. Verweerder had rechtens moeten oordelen dat de uitzondering van toepassing was.
2. Tweede middel: voorts, of subsidiair, zou de enige rechtens toelaatbare uitkomst van een passende afweging in het kader van de uitzondering omtrent de bescherming van „gerechtelijke procedures” van artikel 4, lid 2, tweede streepje, van verordening nr. 1049/2001 een besluit zijn om de documenten niet vrij te geven wegens: (i) het zwaarwegende particuliere belang van verzoeksters bij het vermijden van openbaarmaking; en (ii) het slechts vage en algemene publieke belang bij openbaarmaking.

Beroep ingesteld op 3 juli 2018 — de Volksbank/GAR

(Zaak T-406/18)

(2018/C 311/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: de Volksbank NV (Utrecht, Nederland) (vertegenwoordigers: M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar en T. Waterbolk, advocaten)

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad (GAR)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het besluit van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad van 12 april 2018 betreffende de berekening van de vooraf te betalen bijdrage aan het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds voor 2018 (SRB/ES/SRF/2018/3) nietig te verklaren;
- subsidiair, voormeld bestreden besluit nietig te verklaren en gedelegeerde verordening 2015/63 van de Commissie (hierna: „gedelegeerde verordening”) ⁽¹⁾ in overeenstemming met artikel 277 VWEU geheel of gedeeltelijk niet-toepasselijk te verklaren;
- in elk geval de GAR te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 103, lid 2, van richtlijn 2014/59/EU ⁽²⁾, artikel 70, lid 2, van verordening nr. 806/2014 ⁽³⁾ en artikel 4, lid 1, van de gedelegeerde verordening, doordat onvergelykbare gegevens zijn gebruikt om verzoeksters netto passiva vast te stellen:
 - uit de tekst en de doelstellingen van artikel 103, lid 2, van richtlijn 2014/59/EU en artikel 70, lid 2, van verordening 806/2014 volgt dat de GAR gegevens moet gebruiken die betrekking hebben op eenzelfde tijdstip of periode om de netto passiva overeenkomstig die bepalingen te berekenen, en
 - uit de tekst en de doelstellingen van artikel 4, lid 1, van de gedelegeerde verordening, in het licht van richtlijn 2014/59/EU en verordening 806/2014, volgt dat de GAR gebruik moet maken van vergelykbare gegevens om een billijke berekening van de bijdrage op basis van het risicoprofiel van de bank te waarborgen.

2. Tweede middel, dat subsidiair is ten opzichte van het eerste middel: schending van de artikelen 103, leden 2 en 7, van richtlijn 2014/59/EU en van artikel 290 VWEU, aangezien de gedelegeerde verordening, zoals toegepast door de GAR in het bestreden besluit, het aan de Europese Commissie verleende mandaat overschrijdt, waardoor de gedelegeerde verordening niet van toepassing is ingevolge artikel 277 VWEU:
 - de gedelegeerde verordening vult in strijd met artikel 290 VWEU essentiële elementen van richtlijn 2014/59/EU aan;
 - indien de artikelen 4, leden 1 en 2, en 16, lid 2, van de gedelegeerde verordening enkel aldus kunnen worden uitgelegd dat de GAR onvergelijkbare gegevens moet gebruiken, is de gedelegeerde verordening niet volledig in overeenstemming met de tekst en de doelstellingen van richtlijn 2014/59/EU, en
 - voor zover in de gedelegeerde verordening regels worden vastgesteld voor de berekening van de jaarlijkse basisbijdrage, gaat de gedelegeerde verordening verder dan het mandaat in artikel 103, lid 7, van richtlijn 2014/59/EU.
3. Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel door verzoeksters gedekte deposito's niet naar behoren in aanmerking te nemen:
 - de berekeningsmethode van de GAR is ongeschikt om de doelstellingen van richtlijn 2014/59/EU, verordening 806/2014 en de gedelegeerde verordening te bereiken, en
 - de berekeningsmethode van de GAR gaat ook verder dan wat nodig is om de door de wetgeving nagestreefde doelstellingen te bereiken.
4. Vierde middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel door verzoeksters gedekte deposito's niet naar behoren in aanmerking te nemen:
 - verzoekster kon de interpretatie van de gedelegeerde verordening door de GAR niet voorzien.
5. Vijfde middel: schending van het beginsel van gelijke behandeling door verzoeksters gedekte deposito's niet naar behoren in aanmerking te nemen:
 - verzoekster moet een aanzienlijk hogere bijdrage aan het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds betalen dan andere banken met dezelfde of een vergelijkbare omvang en hetzelfde of een vergelijkbaar risicoprofiel.

⁽¹⁾ Gedelegeerde verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014 tot aanvulling van richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van wat de vooraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen betreft (PB 2015, L 11, blz. 44).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB 2014, L 173, blz. 190).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB 2014, L 225, blz. 1).

Beroep ingesteld op 18 juli 2018 — Aeris Invest/ECB

(Zaak T-442/18)

(2018/C 311/16)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: S. Chimenos Minguella en G. Ferrer González, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de besluiten LS/MD/18/141 en LS/PT/2018/9 van de Europese Centrale Bank van respectievelijk 8 mei en 9 februari 2018 nietig te verklaren, en
- de Europese Centrale Bank te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep strekt tot nietigverklaring van besluit LS/MD/18/141 van de Europese Centrale Bank (hierna: „ECB”) van 8 mei 2018 betreffende het confirmatieve verzoek om toegang tot documenten van de ECB, en van het daaraan voorafgaande besluit LS/PT/2018/9 van de Europese Centrale Bank van 9 februari 2018 betreffende het verzoek om toegang tot documenten van de ECB.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: de besluiten van de ECB tot weigering van toegang tot de betrokken documenten zijn ontoereikend gemotiveerd omdat daarin onvoldoende rekening is gehouden met de doelstellingen die de gemeenschapswetgever nastreefde toen hij voorzag in het recht van toegang voor natuurlijke en rechtspersonen tot de documenten van de Europese instellingen, in het kader van een transparante procedure en in het licht van de beginselen van behoorlijk bestuur en inspraak van het publiek. Voorts zijn de door de ECB aangevoerde argumenten generiek van aard. Daarnaast houdt de ECB geen rekening met het feit dat openbaarmaking van de gevraagde documenten op geen enkele wijze mag afdoen aan het goede verloop van het besluitvormingsproces op het gebied van de afwikkeling van kredietinstellingen. De specifieke afwikkelingsprocedure is immers niet alleen reeds afgerond, maar vormt het voorwerp van rechterlijke toetsing, zodat de weigering van toegang dit toezicht voor het Gerecht moeilijker maakt. Ten slotte wordt in de besluiten geen rekening gehouden met het feit dat de toegang tot de gevraagde documenten uitsluitend is bedoeld om het in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde recht op een doeltreffende rechtsbescherming uit te oefenen.
2. Tweede middel: de bestreden besluiten schenden artikel 4, lid 1, onder c), van besluit ECB/2004/3 inzake de toegang tot documenten, aangezien verzoekster daarbij de toegang tot de gevraagde informatie wordt geweigerd op grond dat de documenten geheel of gedeeltelijk zouden vallen onder een algemeen vermoeden van niet-toegankelijkheid als vertrouwelijke documenten die vallen onder de op de instellingen rustende geheimhoudingsplicht. Een dergelijk algemeen vermoeden van niet-toegankelijkheid is niet uitdrukkelijk opgenomen in de toepasselijke sectorale wetgeving en zou, als het al zou bestaan, niet van toepassing zijn, aangezien uitzonderingen op het recht van toegang niet ruim en naar analogie mogen worden uitgelegd.
3. Derde middel: de bestreden besluiten maken inbreuk op artikel 4, lid 1, onder c), van besluit ECB/2004/3, aangezien verzoekster daarbij de toegang tot de gevraagde informatie wordt geweigerd op grond dat de documenten geheel of gedeeltelijk onder de op de instellingen rustende geheimhoudingsplicht zouden vallen, terwijl zij noodzakelijk zijn voor gerechtelijke procedures en de weigering het de rechter onmogelijk of moeilijker maakt zijn openbare taak om recht te spreken, uit te oefenen.
4. Vierde middel: de bestreden besluiten schenden artikel 4, lid 1, onder a), tweede en zesde streepje, van besluit ECB/2004/3, voor zover in die besluiten wordt verklaard dat openbaarmaking van de informatie het bankwezen in het algemeen zou kunnen schaden.
5. Vijfde middel: de bestreden besluiten schenden artikel 4, lid 2, eerste streepje, van besluit ECB/2004/3 door te stellen dat openbaarmaking van de gevraagde documenten en informatie de commerciële belangen van Banco Santander zou kunnen schaden en gevolgen zou kunnen hebben voor toekomstige inspecties.

Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Vogue Peek & Cloppenburg)**(Zaak T-443/18)**

(2018/C 311/17)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Lange, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburg, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk Vogue Peek & Cloppenburg — inschrijvingsaanvraag nr. 2 700 847

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 20 april 2018 in zaak R 1362/2005-1

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing;

— verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 2, van het Markengesetz;
- schending van artikel 8, lid 4, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 3, van het Markengesetz;
- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 63 van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad juncto regel 20, lid 7, onder c), van verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie.

Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)**(Zaak T-444/18)**

(2018/C 311/18)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Lange, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburg, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk Peek & Cloppenburg — Uniemerken nr. 270 439

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 20 april 2018 in zaak R 522/2006-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 2, van het Markengesetz;
- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 3, van het Markengesetz;
- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 63 van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad juncto regel 20, lid 7, onder c), van verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie.

Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Zaak T-445/18)

(2018/C 311/19)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Lange, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburg, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk Peek & Cloppenburg — inschrijvingsaanvraag nr. 2 791 416

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 24 januari 2018 in zaak R 1270/2007-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 2, van het Markengesetz;
- schending van artikel 8, lid 4, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 3, van het Markengesetz;
- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 63 van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad juncto regel 20, lid 7, onder c), van verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie.

Beroep ingesteld op 16 juli 2018 — Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)**(Zaak T-446/18)**

(2018/C 311/20)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Lange, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg (Hamburg, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk Peek & Cloppenburg — inschrijvingsaanvraag nr. 4 295 069

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 20 april 2018 in zaak R 1589/2007-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 2, van het Markengesetz;

- schending van artikel 8, lid 4, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto § 15, lid 3, van het Markengesetz;
- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 63 van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad juncto regel 20, lid 7, onder c), van verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie.

Beroep ingesteld op 19 juli 2018 — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Weergave van een achthoek)

(Zaak T-449/18)

(2018/C 311/21)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Ortlieb Sportartikel GmbH (vertegenwoordigers: A. Wulf en K. Schmidt-Hern, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: Uniebeeldmerk (Weergave van een achthoek) — inschrijvingsaanvraag nr. 16 047 466

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 27 april 2018 in zaak R 1634/2017-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beschikking van het Gerecht van 3 juli 2018 — So/Raad en Commissie

(Zaak T-564/17) ⁽¹⁾

(2018/C 311/22)

Procestaal: Engels

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 338 van 9.10.2017.

**Beschikking van het Gerecht van 3 juli 2018 — Korea National Insurance Corporation / Raad en
Commissie**

(Zaak T-568/17) ⁽¹⁾

(2018/C 311/23)

Procestaal: Engels

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 338 van 9.10.2017.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)



Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL